

Lov til at beholde deres Vaaben til Øvelser paa Skydebanerne. Er dette Korps da farligt? Hvad er det farlige ved Korpsset? Er det det, at det driver militær Gymnastik, at det undertiden rykker ud til Felttjeneste? Det kan da ikke være farligt. Har det visse revolutionære Tilbøjeligheder, kan man træde op imod det, men det har jeg aldrig nogen Sinde hørt. Jeg har tværtimod erfaret ved at se paa Historien, at det gentagne Gange — og det saa sent som for ganske faa Aar siden, under Verdenskrigen — ganske uegennyttigt stillede sig til Raadighed som Vagtmandskab og derved bidrog til, at Hvervet blev lettere for de indkaldte Styrker.

Hvad er det, der er det farlige ved disse Korps? Det er det, jeg gerne vil have at vide af den højterede Forsvarsminister. Det var noget andet, hvis de var organiseret som rene Fascistkorps, der ved første Lejlighed vilde være med til at bryde Forfatningen og opkaste sig til Herrer i Samfundet; men jeg tror ikke, at de frivillige Korps, vi har her i Landet, har slige Tendenser. Jeg ser saaledes paa det, at disse frivillige Korps — nu har jeg ogsaa nævnt Akademisk Skyttekorps — i og for sig er udmærkede for de unge Mænd; de unge Mænd, der opholder sig her i 5—6 Aar for at læse til en eller anden Eksamen, har udmærket godt af at gaa ind i et saadant Korps og blive rent fysisk trænet i kortere eller længere Tid, og der er i Sandhed ingen Grund til at forbyde saadanne Korps. For Resten kan man jo netop efter Verdenskrigen se en stærk Bevægelse i Retning af, at de unge Mænd ikke mindst i smaa Lande — jeg kan henvisse til et Land som Finland — træder sammen i frivillige Korps og faar en saadan fysisk Opdragelse.

I § 5 findes der en Bestemmelse om, at der oprettes 2 Distriktskorps, hvert paa sin Side af Store Bælt, i det hele 5 Afdelinger, og disse 5 Afdelinger kan i særlige Tilfælde udvikles til 10. Hver Afdeling bestaar igen af 10 Fodfolksgrupper, som man kalder dem, og 1 Artillerigruppe. Det forekommer mig, at Lovforslaget er meget mangelfuldt i Retning af Oplysninger. Der staar: 1 Artillerigruppe, men der findes hverken i Lovforslaget eller i Bemærkningerne — der havde jeg egentlig ventet at finde det — noget om, hvorledes man tænker sig Artilleriets Organisation. Hvor mange Kanoner tænker man sig, der skal være? Det er, ligesom baade Forsvarsministeren og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet afskyr at komme til at

tale om dette Forslag, som de har adopteret; det lader ikke til, at de holder meget af det Barn, de har adopteret her. Man faar ikke det fjerneste at vide om dette; derfor vil jeg anmode Forsvarsministeren om at give os nogle Meddelelser om, hvorledes han tænker sig Organisationen af dette Artilleri, det har sin Betydning at faa det at vide.

Saa vil jeg spørge, om der ikke skal være en Ingeniøraftdeling. Det kan dog tænkes, at dette Vagtkorps kommer ud i Situationer, hvor der maa bygges Broer, tilvebringes Meddelelsesmidler og hvad andet der kan nævnes. Er der slet ikke tænkt paa det? Eller paa Cyklekompagnier til Ordomnanstjeneste? I det hele forekommer det mig, at vi har Krav paa, at Forsvarsministeren kommer mere udførligt ind paa at forklare de enkelte Paragraffer og Bestemmelser i Lovforslaget.

Jeg kommer saa til § 7. Her forstaar jeg, at det er det socialdemokratiske Parti, der i særlig Grad har gjort en Indsats, og at det har overvundet det ærede Medlem Hr. P. Munch. Det drejer sig om Betegnelserne for Befalingsmændene. Se, vi skal jo bort fra de Betegnelser, vi kender i Øjeblikket: Officianter, Officerer o. s. v., og over til at kalde dem: Vagtmestre, Assistentter, Fuldmægtige, Inspektører o. s. v. Det hele skal altsaa have et saa civilt Tilsnit, som det overhovedet er muligt. Men kan det saa gaa an, at man har Betegnelsen Konstabler? Det forekommer mig, at naar der skal være System i det, maa man ogsaa bort fra dette Navn. Det er alt for militaristisk, Hr. Forsvarsminister.

Nu er det naturligvis ikke min Sag eller min Pligt at foretage større Undersøgelser og grublisere videre over, hvad man her kunde tænke sig i Stedet for Konstabler, naar det hele skal indrettes saa civilt som overhovedet muligt. Men jeg er ved at se paa dette kommet til at tænke paa noget, som jeg blot ganske skal henstille. Skulde man ikke kalde de menige for Vægttere? Der er maaske nogle ærede Medlemmer — der er jo en Del, der har Anlæg for Ironi —, som saa vilde foreslaa at kalde dem for Natvægttere. Det vil jeg ikke gøre, men jeg vil ganske henstille, om man ikke kunde kalde dem Vægttere, naar vi skal ind paa disse civile Betegnelser: Assistentter, Fuldmægtige, Inspektører o. s. v. Dette Navn har en vis Forbindelse med, hvad vi kender fra tidligere Tid, idet man i gamle Dage, naar man organiserede Vagtkorps i store Byer, havde Patrouiller paa 10 Vægttere, i Spidsen for hvilke der stod